

(51) FAR VEL!

Ola er klar for sin tredje store vandring

Mel.: Nu falder kjærlig mørket på (folketone)

Det hvelver seg i østerled en gyllen himmelrand
med uforklarlig draging for en svoren vandringsmann.
Nå tar jeg veien fatt påny mot blåner, hei og fjell,
og Frender står på trammen her og vinker meg «Far vel!»

Det går en vei i denne egn, den snor seg heller smal
og kranses frodig-vakkert av den løvtunge portal.
Der vernes hagens frukter av en vokter, trygg og tro,
besjelet av sin sagnomsuste myndighet og ro.

En frilyndt fyr med rettet rygg og vid og veldig favn
markerer suverent og stolt at dette er hans stavn.
En taustump holder kappen fast, skjønt kroppen er som kratt
og som en krone høyt på strå en ille faren hatt.

God dag, herr Skremsel Fuglemann, du skremmer ikke meg,
jeg treffer alskens skikkelser langs led og landevei.
Jeg hilser deg på frende-vis slik jeg er blitt det selv,
skjønt du står stille her og nå så byr jeg deg «Far vel!»

(52) FANTASIREISER

*Ola oppfordrer enhver til å bruke fantasien,
med den kan du reise hvor du vil*

Mel.: Ola Glomstulen

Jeg har klatret i Himalaya / for en utsikt på verdens tak.
Og satt storseilet i Biscaya, ingen foran og ingen bak.
Jeg flyter på drømmen og ryggen er rak.
Og i morgen skal fantasien til Babylon!

Hist i Babylons skjønne haver / har jeg ligget ved hanegal
som en nyter blant milde slaver, før jeg reiste til Taj Mahal.
Så sang jeg for Paven i hans katedral.
Og i morgen skal fantasien til Betlehem!

Jeg har strøset på promenader / i eksotiske himmelstrøk,
utført kunststykker og bravader, og hatt dronningen på besøk.
Og jeg lykkes alltid på første forsøk.
Og i morgen skal fantasien på vikingferd!

Alt jeg ønsket og alt jeg drømte / falt i dagdrømmen pent på plass.
All den tid jeg kan gå og skrømte / gjør mitt luftsloft til et palass.
Jeg reiser i tid uten penger og pass.
Og i morgen skal fantasien til Afrika!

(53) HVILKEN FARGE HAR DU?

Ola opplever den mistro som bygger på angst for det ukjent

Mel.: Nyss munne det regne så såre

Jeg er blind og kan ikke se ditt ansikt.
Er du hvit eller svart eller gul?
Jeg må sette meg inn i dine tanker.
Er du snill eller sur eller kul?
For man hører så mangt,
og det bærer så langt...
Er det rett eller skjevt eller vrangt? >>>

Jeg er blind og kan ikke se ditt ansikt.
Er du gul eller hvit eller svart?
Jeg må sette meg inn i dine tanker.
Har du turban og skjegg eller bart?
For man hører så mangt,
og det bærer så langt...
Er det rett eller skjevt eller vrangt?

Jeg er blind og kan ikke se ditt ansikt.
Er du svart eller gul eller hvit?
Jeg må sette meg inn i dine tanker.
Går du fort, går du hit eller dit?
For man hører så mangt,
og det bærer så langt...
Er det rett eller skjevt eller vrangt?

(54) FRENDE JAKOB VIKEN

Ola har sjekket opp sine aner, og finner en storkar

Mel.: Fanteguten

:/: Hiv og skyv og hal og dra! :/:

Frende Jakob Viken strekte seg en kjøll
og ba dem bygge, laus-kar og døll,
skipet for en seng og vinterens mjøl.
Og det var Jakob Viken - på kjøll! Hiv og...

Frende Jakob Viken speidet over hav
og drømte mer om gull enn om grav,
ingen var som han anselig og brav.
Og det var Jakob Viken - mot hav! Hiv og...

Frende Jakob Viken satte seg et seil
og ba dem ofre knoke og negl,
samle alle kluter, knuter og kveil.
Og det var Jakob Viken - med seil! Hiv og...

Frende Jakob Viken, ferdamann i vest,
han tuktet både konge og prest,
tok seg fram til gards som ubuden gjest.
Og det var Jakob Viken - i vest! Hiv og...

Frende Jakob Viken, ferdamann i øst,
han hadde trollets styrke og røst,
ingen der i egnen fant det som trøst.
Og det var Jakob Viken - i øst! Hiv og...

Frende Jakob Viken, ferdamann i sør,
rev ned de vrange gjerder og slør,
fylte opp sitt skip med kostelig bør.
Og det var Jakob Viken - i sør! Hiv og...

Frende Jakob Viken, ferdamann i nord,
fikk saligplass i fedrenejord,
kjemper sine slag med Odin og Tor.
Og det var Jakob Viken - i nord!

:/: Hiv og skyv og hal og dra! :/:

(55) GJENFORENING

*Ola utsettes for gamle kjenningers betroelser
en sørgelig sen aften*

Mel.: Hei huskom i hei

Så... samles vi igjen, den gamle gjeng,
og teller både år og livspoeng,
og sliter både vadmel og sateng,
og sukker både sår og nakkesleng
før vi døper oss i naboens basseng!

Hei... Her har du mitt kort med navn og rang,
jeg har jo fått et nytt avansement,
og trenger du et kupp av ting og tang
så kan vi fikse alt hos Bing & Bang,
det er nesten som å gå på epleslang!

Hei... Har du hørt det siste svineri?
At Petter`n hadde fler`enn én på si`.
Så Ellen flyttet inn hos tanta si,
hun regnes for å være godt parti,
hun har aksjer i et flisespikkeri!

Hei... Husker du Iren, som var så pen?
Med Dolly-barm og prima raseben.
Men frontpartiet sprakk og sank som sten,
og resten var visst bare porselen,
for de feide henne opp på Ringvei 1!

Hei... Jeg har kjøpt meg hus på beste vest,
der bor jeg med min kones ridehest,
hun er i synden med en sogneprest
og sønnen vår er sikkert noens gjest,
for der hjemme er det bra, men borte best!

Hei! Hei! Ha det!

(56) I SAMME BÅT

Ola gjør en studie av alminnelig solidaritetsånd

Mel.: Gagnløysa /Eg vil så gjerne syngje)

Når smått og stort skal veies er vi i samme båt,
vår tanke favner fiende og frende;
vi metter deres maver, og stiller deres gråt
med verdighet som ingen skal få skjende!
Og dette ideal som det minste kryp forstår
skal bæres fram av slekter og feires år for år
som fellesskapets skjønneste legende!

Vi er i samme båt, og det krever disiplin,
så her må ingen sluntre eller skofte!
Vi er i samme båt, bare husk at den er min,
men du får plass på akterstevnens tofte!
Men mangt kan vederfares et mannskap i en båt,
jeg ser du strir i stormen, og blir du kald og våt
så selger jeg deg ullgarn til en kofte!

(57) HAKKESLÅTTEN

*Ola observerer et par som avslutter årets slått
med lettelse og glede*

Etter slåmaskinen gikk de i tidligere tider over med ljå

Mel.: Å kjøre vatn og kjøre ved

Så slår vi åk`ern for siste gang,
for det er liv i gamle stubber,
og hakkeslått skal ha sin sang
så lenge det er pust i gubber.
Og legg nå dine armer om min hals,
det e`kke nubbesjangs å danse vals
når slåtten går / og ljåen slår,
men det er godt nok om vi rugger...
(Ja, det er godt nok om vi rugger...)

Så slår vi ljåen i rubb og stubb,
til det er ingenting tilbake,
så tar vi villnis og gammelt subb
som ikke kreatur vil smake.
Og legg nå dine armer om min hals,
det e`kke nubbesjangs å danse vals
når slåtten går / og ljåen slår,
men du må aldri slippe taket.
(Nei, du må aldri slippe taket...)

Så slår vi rotskudd og krattet med,
og alt er klart for neste sommer.
Vi er i utakt på to og tre,
men trenger ellers ingen dommer.
Og legg nå dine armer om min hals,
det e`kke nubbesjangs å danse vals
i hakkeslått, / men alt er godt,
for vi er to og sola flommer!
(Ja, vi er to og sola flommer!)

(58) SOLA PÅ SÆTRE

Ola har et usigelig kjært barn i sitt hjerte

Mel.: Alle fugler el. Sov du vesle spire ung

Jeg har vandret mange mil / over mo og hede,
gjennom tåke, tro og tvil, nybrottsmark og glede.
Kjærest du i all min dag, hvert et heftig hjerteslag,
lys og varme, lag på lag, sola mi på Sætre!

Gikk jeg så de mange mil / freidig, men alene,
tok jeg så en lystig hvil, visste jeg det ene:
Kjærest du i all min dag, hvert et heftig hjerteslag,
lys og varme, lag på lag, sola mi på Sætre!

La meg være følgesvenn / over mo og hede,
gjennom landskap, dager hen, mørketid og glede.
Kjærest du i all min dag, hvert et heftig hjerteslag,
lys og varme, lag på lag, sola mi på Sætre!

59) GJØKUNGEN

Ola hører gjøken i lia og gjør seg tanker om alle som havner i fremmede reder

Mel.: Russisk folketone «Ko-ko»

Gjøkungen lå som egg i redet,
hemmelig gjemt og lunt i redet,
:/: for et sted må jo gjøker bo.
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

Skallet det brast og alle så det,
fremmelig fugl gis ingen nåde;
:/: hun er ikke vårt kjøtt og blod!
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

Kunne hun ikke holdt seg hjemme!
Bli her hos oss det kan hun glemme!
:/: Vi er utstyrt med kjeft og klo!
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

Hvor i all verden sku´ det ende
om alle fugler hit sku´ renne?
:/: Vi må holde på status quo.
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

Vi var her først og alle andre
kan ikke komme hit og vandre.
:/: Hva sku´ presten og futen tro?
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

Ting er bestemt en gang for alle,
ingen må bryte ut av skallet,
:/: stimle sammen og bygge bro.
Ko-ko ko-ko ko-ko. Ko-ko..... :/:

(60) VEIEN (AVSKJEDSVISE)

Ola tar avskjed med sin aller kjæreste venn med ord på veien

Mel.: May the road rise to meet you (irsk pilegrimsvis)

Veien kom deg i møte,
måtte vind og føre står deg bi,
måtte solen høy gi varme og lys
og regnet svale deg mot kveld.
:/: Og inntil vi ses igjen,
inntil vi ses igjen
vil Gud verne dine spor
med sin hånd. :/:

Måtte veien du vandrer
åpne opp for lyset i deg selv,
måtte lyset gi deg bærende kraft
og sanne frender deg du går.
:/: Og inntil vi ses igjen,
inntil vi ses igjen
vil Gud verne dine spor
med sin gånd :/:

(61) FOLK PÅ VEIEN

Ola gjør seg tanker om forskjellige mennesker han har møtt

Mel.: Å jeg steller så med mine små, du

Jeg har møtt på alle mine reiser
allslags rabulister og stabeiser,
folk med skarpe kanter, hovne adjutanter,
såpekokere og bomsedeiser,
dilletanter, kverulanter
og de fremmeligste guvernanter.

Noen manne-menner, noen tautser,
noen flinke, noen best på pauser,
noen neste ekte, noen litt suspekter,
noen pratet mest om andres flautser,
noen svake, noen rake,
en gikk ellevill, men kom tilbake.

Alle disse mennesker på veien,
noen spake, noen i ståheien,
noen ganske stille, noen ganske snille,
noen fant sin plass i Åsgårdsreien.
Folk i gleden, folk i vreden,
vi er alle sammen folk i leden.

(62) KAFFEKOSEN

Ola inspireres i en hyggelig, velduftende kaffestund

Mel.: Pål sine høner

Kopper på bordet og kaffe på kanna,
kanskje står kakene også i kø;
dette er livets oase og manna,
hva skal vi så med det daglige brød?
Klukk-klukk-klukk, så liflig det klukker!
Klukk-klukk-klukk, vi takker og bukker!
Noen tar fløte og noen tar sukker,
alle tar kosen i kaffe-miljø!

Huset erobres av vennlig aroma,
nesen forføres av skjær stimulans,
men vi er lengre enn langt fra Sodoma,
noen i høyden har gitt oss en tjangs!
Klukk-klukk-klukk, så liflig det klukker!
Klukk-klukk-klukk, vi takker og bukker!
Noen tar fløte og noen tar sukker -
Kaffe til meg - framfor børs og finans!

(63) PROFESSOR TANKE

Ola erfarer at kloke teoretikere ikke nødvendigvis er flinke praktikere

Mel.: Jeg lagde meg så silde

Professor Tenke Tanke var vitenskapens gud
og pleiet sine bragder og meritter,
og mottok sine priser i overdådig skrud
og vandret hjem i stjerneglans og glitter
med tusen tommeltotter midt i handa.

>>>

Herr Tanke kom til huset og fant en lukket dør
beåndet av logikk og konsekvenser,
men nøkkelhull og vrider som hadde vært der før
var utenfor fysikkens vide grenser.
Den klokeste blant kloke møtte veggen.

De fant ham dagen etter som driftig konstruktør
i heftig kamp bak naboens garasje,
han skulle konstruere den aller første dør
og kalkulerte vinkler og tonnasje.
Den klokeste blant kloke var i støtet.

Vi trenger Tenke Tanke´r, professor eller ei,
de viser oss det rette og det gale,
de gir oss fantasier og viser oss sin vei,
den brede og den krokete og smale.
Vi andre får ta hånd om verktøykassa!

(64) OLEANAS GUTTEGREIER

Ola lytter til Oleana, som har kjent mange menn

Mel.: Pål sine høner

Pål sine høner og Per sine haner,
Knut sine knuter og Karl sine knep,
Finn sine finter og Frank sine faner,
Dag sine dingser og Geir sine grep.
Alle menn er gutter i hue!
Hver og en har trone og tue!
Sitter som nisse med grautfat og lue!
Jeg kan´ke gå her med slike på slep!

Tor sine torner og Roy sine roser,
Don sine damer og Rolf sine rips,
Tim sine taler og Gus sine gloser,
Sam sine slanter og Tom sine tips.
Alle menn er gutter i hue!
Hver og en har trone og tue!
Sitter som nisse med grautfat og lue!
Vips! og jeg fjerner dem enkelt med knips!

Mons sine mangler og Frikk sine flauser,
Frans sine filler og Stig sine spill,
Lars sine lyster og Prikk sine pauser,
Bjørn sine bamser og Bill sin basill.
Alle menn er gutter i hue!
Hver og en har trone og tue!
Sitter som nisse med grautfat og lue!
Finnes det noen som vet hva jeg vil?

(65) BALLADEN OMLUDVIK LABAN

*Ola merker seg at noen mennesker alltid vil slåss,
som et prinsipielt førstevalg*

Mel.: Vilja de høyra kvedet mitt

Ludvik var Herre i Laban amt, en kjempe med mot og makt,
hevet sitt sverd og svingte pisk mot alle i denne trakt.
Ludvik Laban kunne jo ei for det
at han kun fant vennlige med kaker og te.

>>>

Ludvik dro dristig på vikingferd og mente seg mektig mann,
ingen var formidabel helt og fremmelig frisk som han.
Ludvik Laban hadde jo ikke skyld
at han kun fant dannede i silke og tyll.

Ludvik steg opp på sin sorte hest og pranget i all sin prakt,
frådene drev og svetten rant om rytter og hest i takt.
Ludvik Laban sto der med sukk og stønn,
der var bare ydmyke med salmer og bønn.

Ludvik ble vill og han gikk berserk der blomster sto pent i rad,
kastet en hvit petunia og hylte et viking-kvad.
Ludvik Laban væpnet og klar til dåd,
men der var det frendefolk med velmente råd.

Men så en dag kom et barn til ham og ga ham en pen bukett:
- Den skal du få har mamma sagt, og mamma har alltid rett!
Ludvik Laban skjønnte jo ingenting,
dette satte følelser og tanker i sving.

Slik gikk det for seg i Laban amt at selv i den minste grend
reiser en kjempe vidt omkring som syngende barne-venn!
Om du tviler at dette her har hendt,
gir du bare blomst til en du aldri har kjent!

(66) OM VIALLE VAR LIKE

*Ola tenker over at alt ville vært mye enklere
om folkelige ulikheter ble avskaffet*

Mel.: Millom bakkar og berg

Om vi alle var like hverandre
ville ingenting gjøre forskjell,
og vi slapp dette mas å forandre.
Vi er like, og alle heter Kjell!

Ingen forskjell på stor eller liten.
Ingen skjelner på hvitt eller svart.
Vi har alle en plass i eliten.
Vi er like, og alle bærer bart!

Her er farger i alle valører,
og vi mikser dem feiende flott
før vi tegner og maler og smører.
Vi er like, og alle går i grått!

Vi er like og stolte og rake,
alt er tilpasset, vennlig og grumt.
Det er bare en ørliten hake:
Vi er like, og det er like dumt!

(67) GO` VAKKER-VENN

Ola opplever at kjærlighet ikke ruster, den pusses

Mel.: Tre søte småbarn

Pers pus har ni liv å bale med,
åtte er brukt opp og vel så det,
pjusket og ribbet for kraft og pels
hører han ennå sin Per til kvelds:
Go`vakker-venn, go`vakker-venn,
alltid nær og trofast go`vakker-venn. >>>

Kari har luftet sin gamle hund
der de gikk før, men det tar sin stund.
Nå er det oftere lur enn tur,
snart er det tid for den siste kur:
Go´vakker-venn, go´vakker-venn,
alltid nær og trofast go´vakker-venn.

Tors lille datter er tidlig født,
trenger til omsorg og skriker støtt,
tør ikke leke foruten ham,
men hun er trygg når han holder fram:
Go´vakker-venn, go´vakker-venn,
alltid nær og trofast go´vakker-venn.

Eva har pleiet sin kjærlighet,
lagt ham til rette fordi hun vet
at det som gjelder i hennes liv
er den som en gang ga glød og giv:
Go´vakker-venn, go´vakker-venn,
alltid nær og trofast go´vakker-venn.

(68) KRYDDERVISE

*Ola merker seg at alle gode smaker i livet
er unnselige, naturlige og grønne*

Mel.: Tordivelen og flua

Usigelig glede ved dekket bord, dekket bord,
kan skapes av alle hos hvem det gro
mynte, isop, timian, lavendel, malurt, merian, basilikum.

For kjøttmat er kjøttmat og kål er kål, kål er kål.
Hva fører så ganen mot høye mål?
Mynte, isop, timian, lavendel, malurt, merian, basilikum.

Selv luften er titt ikke engang luft, engang luft.
Hva bringer så nesen den skjønnne duft?
Mynte, isop, timian, lavendel, malurt, merian, basilikum.

Ja den som vil pleie sin kropp og ånd, kropp og ånd,
skal strø gjennom livet med nennsom hånd
mynte, isop, timian, lavendel, malurt, merian, basilikum.

(69) VOKALISE *

*Ola gleder seg over de ni klangfargene
som gjør språket så levende*

** Vokalise er en sangøvelse der man synger på vokaler
NB! Velg jente eller gutt for hvert vers!*

Mel.: Ut å søke tjeneste

Se, jeg er Anne (Arne) Aker, Aker, Aker
og verdens beste baker. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Else (Erik) Evne, Evne, Evne,
og ikke på det jevne. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

>>>

Se, jeg er Ida (Ivar) Ikke, Ikke, Ikke
og neppe til å rikke. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!"

Se, jeg er Oda (Ole) Oter, Oter, Oter
og ikke den som roter. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Une (Uno) Uvant, Uvant, Uvant
og snakker aldri usant. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Ylva (Yngve) Ytter, Ytter, Ytter
og den som alltid lytter. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Ærle (Æivind) Ærfugl, Ærfugl, Ærfugl.
og jeg er bare rå-kul. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Øyvor (Øivind) Østen, Østen, Østen
og sparer ei på røsten. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

Se, jeg er Åse (Åge) Åtten, Åtten, Åtten
og jeg er glup i knotten. Tra-la-la-la-la-la.
Vokaler er vi alle, alle, alle!
Vi er her for å tralle og kle et alfabet!

(70) HUMLEGUTT OG VEPSA

Ola overværer en kurtise i en blomstereng

Mel.: Variasjoner over «Husmannspolka» (trad.)

Og Humlegutt og Vepsa de møttes på en kvist.
Sum-sum-summe-summe-summe sum-sum-sum.
Og Humlegutt var ikke sen å bruke humlelist.
Sum-sum-summe-summe-summe sum-sum-sum.
Han smisket og han smasket så prydlig og grei,
men hun var ikke rede og visste å si nei:
Hvis ikke på på flekken stikker av, så stikker jeg!
Sum-sum-summe-summe-summe sum-sum-sum.

:/: Sum-sum! Sudeli-dum! !:/:

>>>

Og Vepsa var i støtet og svingte med sin brodd:
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
- Jeg vet om mange her som humlegutter har forsmådd.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
- Jeg har en fetter døgflu´ og han er likedan,
han sier til en pike hans hjerte står i brann,
så finner han en annen blomst så fort han bare kan.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.

:/: Sum-sum! Sudeli-dum! :/:

Og Humlegutt ble lei seg og visste ikke råd:
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
Han hadde bare fått med seg den ene humledåd.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
- Jeg har nå slikt å gjøre fordi jeg er en mann,
forresten er det også det eneste jeg kan
for dronninga har stukket av med hele vår forstand.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.

:/: Sum-sum! Sudeli-dum! :/:

Og dette ble en vise om flyvende moral.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
Og noen føler meldinga fra Vepsa som fatal:
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.
- De fleste her er droner på tur i luftegår´n
men den som fant forstanden er også den som får´n,
så du skal bare vite jeg blir dronninga til vår´n.
Sum-sum summe-summe-summe sum-sum-sum.

:/: Sum-sum! Sudeli-dum! :/:

(71) DEN FØRSTE EPLESLANG

*Ola griper et eple utenfor et gjerde,
og minnes et historisk øyeblikk ...*

Mel.: Tyven-tyven

Eva gikk i Edens have,
Eden selv var utenlands,
luftet barm og bak og mave,
vekket Adams ømme sans.
Hva så gang på gang,
under englesang,
der på Adams fang,
hva gjør man dagen lang?
Går på epleslang!

Hist i haven der på engen
hadde Eden plantet trær
og satt skilt i samme slengen:
Ikke plukke epler her!
Dette skilderi
fikk en ekstra vri,
det sto tydelig:
Bli sunn og sterk og fri!
Hilsen Espelid!

(72) EL JUCAN

*Ola har opplevd en av Oslos beste originaler,
Einar Olsen (1936-1997)*

Mel.: Verdens største idiot

Han har vitterlig fortjent ei vise,
Einar Olsen kom fra heromkring,
livet levner ingen lutter lise,
og for Einar nesten ingenting.
Brennemerket som en skarve tater,
fratatt moren, sendt til bunnløshet
i et skamplett-nett hos grå prelater,
utad svulmende av prektighet.

Han var rasende, forskremt, fortvilet
og ble satt på celle bastet opp,
og fornedret slik at barne-smilet
aldri ble en del av pjokkens kropp.
Sett i ettertid er det utrolig
at han aldri søkte hat og hevn,
men forble for alltid en urolig
fantasifull livets edel-venn.

Dro som førstereis til fjerne kyster
med mystikk og kunster uavbrutt,
sugde til seg triks og djerne dyster,
nettopp tingen for en sulten gutt.
Vel tilbake der i tigerstaden
da var kunstneren El Jucan født,
han steg opp og fram på barrikaden,
og der sto han både høyt og støtt.

Gatas gjøgler la seg ned på spiker,
slukte sverd og flammer, spiste glass,
alle flokket seg om denne friker
og han inntok sikker første plass!
Men forsto vi da det store sviket,
ingen skole, liv fra hånd til munn,
angst og uro-smerter uten like?
Han fikk skammelige slanter kun.

Men omsider fikk vi høre røsten
og vi trodde knapt at det var sant,
det var vår vi hørte, ikke høsten,
høyt og mektig og for visst briljant!
Han fikk kyndig støtte for sitt virke
og sto fram som sanger-fenomen,
debuterte i Sankt Olavs kirke
selve julaften i nitti-en.

Seks år senere, en dag om våren
bukket Einar takk for siste gang.
Han var hverken narren eller dåren
og har nok av scener for sin sang,
for klienter av den rette sorten
vet å være herre for sin hatt,
så Sankt Peter fikk et stunt i porten,
og Vårherre fikk «O helga natt»!

(73) VISENS VENNER

Ola dyrker den gode vise som et meningsfylt våpen mot likegyldighet

Mel.: Fjeldveivisen

Visens venner, det er vi, selv om tida er forbi
da de første pionerer under krigen
fant i visen motstandsånd, flettet rim og vers og bånd
heller enn å resignere, sløv og sigen.

Fantasiens dør på klem / der de satt i egne hjem
for å dele sine tanker og revolter,
og med vidd og fallera / slo de sammen der og da
sine pjalter og sannsynligvis en pjalter.

Visens mor er hverdagsliv, hun som står for glød og giv
og som har den rette sammenheng i sikte.
Visens far er trubadur, han som framstår med bravur.
Visens søskenbarn der ute, det er diktet.

Vi vil ekte, nære syn! Vi vil sol og regn og lyn!
Her er mer enn nok av tomsnakk i reprise.
Vi vil farger, ikke grått, og som venner vet vi godt:
Den vil alltid ha sin plass, den gode vise!

(74) PÅ-TVERKE-LOVEN

*Ola opplever mennesker som aldri tar sjanser,
av frykt for virkelighetens snubletråder*

Mel.: Å jeg steller så med mine små, du

Vokt deg for vår lov om alt-på-tverke!
Alle rammes, også store-sterke,
alt kan skje og gjør det,
alt kan skje, men før det
finnes forholdsregler å bemerke:
Sitte stille, ta en pille,
gjøre ingenting, og ikke ville!

Den som intet gjør kan aldri feile,
skjebnen driver uten vind i seilet,
ingen sus i serken,
kommer`n må du kverke`n,
hive`n i en sekk du kan forsegle!
Den som sjangser, nonchalanser
ender opp i nød og kondolanser!

Ikke stol på lykke-amuletter!
Smørrebrød er no` som alltid detter
ned på smøresida
og du glir i sklia
uten trøst i djerne piruetter.
Du går slunken / rett på dunken,
ender opp som tom og molefonken.

Bedre føre var enn lenge etter!
Alt går galt når virk`ligheten setter
nett og snubletråder,
skjebnens renker råder,
best å holde stand som vegg-portretter.
Farer lokker... / Lyset sløkker...
Strikk deg nisselu` og snublesokker!

(75) Å KOMME TIL GARDS

Ola, ferdakaren, er framme etter sin tredje store vandring

Mel.: Jeg råde vil alle

Å komme til gards er et mål for oss alle
når ferden er omme og dagen på hell.
Jeg børster mitt veistøv i solstrålefallet
og bys inn til ferda-rast lenge og vel.
Jeg hilses med ære / blant kjente og kjære,
og benkes blant frender
fra sådanne stender
der ingen er konge og ingen er trell.

Nyss kommet til gards får jeg høyeste sete
og husholdets retter bys rundhåndet fram.
Jeg trenger ei lenger villfare og lete,
min uro forsvant da jeg gikk over tram.
Jeg kom over fjellet / og vet å fortelle
om tinder og blåner
og stien som skråner
mot teiger og tufter og garden ved strand.

Takknemlig traktert henved varmen fra grua
med eimen av tyri som hjemlige drag,
slås dørene opp til den gjeveste stua
med navngjetne frender på rekke og rad.
Jeg synger min vise
om lede og lise
og kjentfolket sukker,
jeg takker og bukker
for fortid og framferd og kvelden i lag.